

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de Vitalie Talmazan,

în cauza de contencios administrativ, intentată la acțiunea depusă de către Vitalie Talmazan împotriva Ministerului Afacerilor Interne, privind anularea în parte a actului administrativ individual defavorabil, repararea prejudiciului material, precum și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 12 aprilie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

*(Dosarul nr. 3ra-981/23
PIGD 2-21005575-01-3ra-28092023)*

Recursul depus până la 1 septembrie 2023. Temeiurile recursului nu se încadrează în prevederile art.246 din Codul administrativ (în vigoare până la 1 septembrie 2023). Dezacordul recurentului cu decizia contestată nu constituie temei de casare a acesteia.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, jud. V. Dodon
Curtea de Apel Chișinău, jud. A. Minciuna V. Negru, E. Palanciuc,

08 iulie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de către Vitalie Talmazan,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ion Munteanu,

Diana Stănilă, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 14 ianuarie 2021, Vitalie Talmazan a depus acțiune împotriva Ministerului Afacerilor Interne, prin care a solicitat anularea punctului 1 din ordinul nr. 183ef. din 15 decembrie 2020 cu privire la sancționarea disciplinară a unor angajați a Inspectoratului General al Poliției, restabilirea în drepturile deținute până la emiterea ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare și compensarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii Vitalie Talmazan a indicat că, la 15 decembrie 2020, Ministerul Afacerilor Interne a emis ordinul nr. 183ef. cu privire la sancționarea disciplinară a unor angajați a Inspectoratului General al Poliției, iar conform pct. 1 din acest ordin, a fost sancționat disciplinar cu retrogradarea cu un grad special pentru presupuse încălcări a prevederilor art. 50, lit. i), m), art. 52 alin. (1) lit. b) art. 65 alin. (2) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, art. 26, alin. (1), lit. d) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, pct. 7 subpunctul 21 și subpunctul 23, pct. 13 subpunctul 2 al Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, fapte manifestate prin presupusa influențare necorespunzătoare admisă de către Vitalie Talmazan față de angajații Inspectoratului Național de Securitate Publică și nedocumentarea cazului din 23 septembrie 2020.

3. Reclamantul a indicat că ordinul de aplicare a sancțiunii disciplinare i-a fost adus la cunoștință la 16 decembrie 2020 și îl consideră ilegal, pasibil de a fi anulat, menționând că, a fost recunoscut vinovat de influență necorespunzătoare fără vinovăție, or, fiind funcționar public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne cu o vechime de peste 25 ani a fost tras la răspundere disciplinară și sancționat cu cea mai înjositoare pedeapsă pentru un ofițer – retrogradarea cu un grad special.

4. Vitalie Talmazan a insistat asupra neconcordanței între fapta imputată de influențare necorespunzătoare admisă de acesta față de angajații Inspectoratului Național de Securitate Publică și lipsa constatării/nedocumentării a unui caz descris în ancheta de serviciu la 23 septembrie 2020, care nici până în prezent nu a fost înregistrată în R-2 al Inspectoratului de Poliție Căușeni sau alt organ de control.

5. Reclamantul a susținut că faptul oricărei încălcări descrise la data respectivă nu s-a constatat, nu au avut loc și respectiv nu poate fi nici influență necorespunzătoare față de angajații Inspectoratului Național pentru Securitate Publică. În virtutea circumstanțelor descrise în ordinul Ministerului Afacerilor Interne, fără a-i face cunoștință cu materialele anchetei de serviciu, precum și ținând cont de concluziile făcute de Centrul Național Anticorupție asupra cazului, Vitalie Talmazan a considerat că au avut loc niște intimidări și presiuni în scopul denigrării personalității sale ca om și ca conducător, probele descrise în ordin sunt întemeiate pe presupuneri, iar de prezumția de nevinovăție s-a uitat.

6. Vitalie Talmazan a menționat că acuzațiile aduse privind încălcarea pct. 7 subpunctul 21 și subpunctul 23, pct. 13 subpunctul 2 al Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, nu au fost confirmate, probate, așa cum, în lipsa înregistrării unui delict/caz, nu poate fi informat șeful ierarhic superior și autoritățile competente cu privire la faptele de corupție ori de influență necorespunzătoare despre fapte care n-au avut loc și respectiv lipsește abuzul de calitatea oficială și n-a fost compromis prestigiul funcției sau instituției din care face parte.

7. În opinia reclamantului concluzia formulată în ordin a fost emisă cu grave încălcări menționate la art. 59 al Legii nr. 288/2016, încălcări comise la Secțiunea a 3-a – procedura de desfășurare a anchetei de serviciu, iar obligațiile și interdicțiile descrise în ordin ca fiind încălcate de către reclamant ca funcționar public cu statut special care nu au avut loc. Or, în procesul anchetei de serviciu și la individualizarea sancțiunii disciplinare nu s-a ținut cont și au fost încălcate prevederile art. 49, art. 5, pct. 4, art. 64, 65 pct. 3, art. 73 și 74 din Hotărârea Guvernului nr. 409 din 07 iunie 2017.

8. Vitalie Talmazan a relatat că, la baza acuzării reclamantului de influențare necorespunzătoare, au stat probe precum fotografia unui automobil din spate și lateral, în care se află niște saci, nefiind clar cine a fotografiat acest automobil, dacă partea laterală a automobilului este de la același automobil unde se văd numerele de înmatriculare sau este un alt automobil și nu este un photoshop, ce este în interiorul automobilului, la ce dacă a fost fotografiat, totodată, nefiind clar cum au ajuns aceste fotografii în ancheta de serviciu și care este baza legală de anexare la materialele dosarului administrativ. O altă probă care a stat la baza emiterii ordinului de sancționare o reprezintă o fotografie, poate un extras a unor numere de telefoane, care poate cu ușurință să fie tapată la un simplu calculator, nefiind clar de unde a apărut această fotografie și care este temeiul legal de a fi recunoscută ca probă.

9. Referitor la conversația pe aplicația WhatsApp, reclamantul a indicat că fotografia anexată, în lipsa confirmării companiei care gestionează sistemul dat, nu poate fi reținută ca o probă, din imagine nefiind clar ce operațiuni au fost aplicate, timpul convorbirii sau dacă la general a fost o convorbire telefonică sau nu.

10. Reclamantul a relatat că declarațiile lui xxxxx și xxxxx sunt false, fiind obținute sub influența angajaților SPIA, or, din procesul-verbal de audiere a lui xxxxx și xxxxx din 25 septembrie 2020, rezultă că șoferul stopat a încuiat automobilul și nu a dorit să deschidă automobilul, însă, nu este clar cum a fost posibilă fotografierea salonului cu ușa deschisă, care este expus în fotografiile din materialele anchetei de serviciu. La fel, din procesul-verbal de audiere a lui xxxxx din 25 septembrie 2020, acesta a afirmat că nu a văzut ce era în interiorul automobilului și a aflat doar de la coleg că erau niște lucruri personale, atunci când pe parbrizul din spate a automobilului se vede cum anume xxxxx face poze. Respectiv, în opinia reclamantului, poza din salon a efectuat-o tot xxxxx, ușa fiind deschisă, astfel dând credibilitate audierii proprietarului automobilului, care spune că a prezentat conținutul salonului auto în care erau lucruri personale.

11. Vitalie Talmazan a afirmat că dispăre necesitatea documentării sau escortării la Inspectoratul de Poliție Căușeni, nefiind constatată fapta contravenției despre care afirmă angajații xxxxx și xxxxx, or, conform fișei postului, aceștia erau obligați, indiferent de circumstanțe, să documenteze în flagrant delictul depistat, cu atât mai mult că verificând baza de date, au constatat că șoferul nu este proprietarul automobilului, raportarea conducerii sale, fapt ce nu a avut loc, cu atât mai mult că acești ofițeri nu erau în subordinea instituției pe care o reprezenta, iar careva indicații sub formă șef-subaltern, după cum se indică în ordinul de aplicare a sancțiunii disciplinare, nu le-a dat.

12. Reclamantul a mai relatat că, ancheta de serviciu a fost cu derogări de la lege și din considerentul că la 09 decembrie 2020, prin ordinul nr. 520 pe efectiv al Șefului Inspectoratului General al Poliției, i-a fost conferită medalia comemorativă „30 ani ai poliției R.M.”, fapt pentru care DIE a IGP a verificat cu SPIA a MAI lista persoanelor propuse spre decorare și la acel moment reclamantul nu figura cu anchetă de serviciu, în caz contrar SPIA îl elimina din listă.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

13. Prin încheierea din 08 aprilie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani s-a declarat inadmisibilă pretenția privind încasarea prejudiciului estimat prin pierderilor financiare suportate la salariu, s-a explicat reclamantului Vitalie Talmazan că declararea inadmisibilității cererii nu exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant, cu aceeași acțiune.

14. Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani prin hotărârea din 08 aprilie 2022 a anulat punctul 1 al ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr. 183ef. din 15 decembrie 2020 cu privire la sancționarea disciplinară a unor angajați ai Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, a respins pretenția privind încasarea cheltuielilor de judecată ca neîntemeiată.

15. Instanța de fond, reținând prevederile art. 50, lit. i), m), o) pct. b)-e), art. 52 alin. (1) lit. b), art. 58 alin. (1) lit. d), art. 65 alin. (2) din Legea privind

funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, nr. 288 din 16 decembrie 2016, art. 26 alin. (1) lit. d) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, nr. 320 din 27 decembrie 2012, pct. 7 subpct. 21) și subpct. 23), pct. 13 subpct. 2), pct. 39- 40, pct. 47-48, pct. 50-54, pct. 59, pct. 60, pct. 74, pct. 98, pct. 100 ale Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409 din 07 iunie 2017, a concluzionat ca fiind întemeia pretenția lui Vitalie Talmazan cu privire la anularea pct. 1 al ordinului nr. 183ef. din 15 decembrie 2020, deoarece prevederi menționate stabilesc obligații generale, iar atribuțiile de serviciu, drepturile și obligațiile fiecărui funcționar public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne sunt stabilite în fișa de post.

16. Instanța de fond a stabilit că din actele anchetei de serviciu și din ordinul contestat nu relevă că Vitalie Talmazan prin acțiunile/inacțiunile sale a încălcat obligațiile de serviciu stabilite conform fișei de post.

17. Totodată, Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani a constatat că a fost încălcată procedura administrativă, or, a fost inițiată la 25 septembrie 2020 și finalizată la 15 decembrie 2020, deci a durat mai mult de 30 zile, nefiind prelungită sau suspendată pe parcursul desfășurării ei.

18. La fel a stabilit că ancheta de serviciu a fost inițiată în baza raportului depus de xxxxx, ofițer principal de investigații al Secției nr. 3, a DISI a DGPI a SPIA al MAI din 25 septembrie 2020. Tot, xxxxx a efectuat ancheta de serviciu, astfel, ancheta de serviciu a fost desfășurată cu încălcarea pct. 57 subpct. 4 al Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

19. Instanța de judecată a menționat că conducătorul nu a dispus prin rezoluție desfășurarea anchetei de serviciu de către o persoană responsabilă, or, raportul depus de xxxxx a fost doar acceptat de xxxxx, șef al SPIA al MAI, fapt ce contravine prevederilor pct. 53-54 ale Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

20. Hotărârea instanței de fond a fost contestată cu apel, în termen, la 11 aprilie 2022, de către Ministerul Afacerilor Interne, iar la 12 iulie 2022 a prezentat cererea de apel motivată. (f.d. 71, 94-98)

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

21. Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 12 aprilie 2023 a casat hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 08 aprilie 2022, în partea admiterii pretenției cu privire la anularea punctul 1 al ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr.183ef. din 15 decembrie 2020 cu privire la sancționarea disciplinară a unor angajați ai Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și, în această parte, a emis o nouă decizie cu privire la respingerea pretenției ca neîntemeiate, în rest a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 08 aprilie 2022. (f.d.114-115-126)

22. Instanța de apel, în temeiul art. 50, lit. i), m) și o), art. 52, alin. (1), lit. b), art. 65, alin. (2) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, art. 26, alin. (1), lit. d) din Legea nr. 320/2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, punctul 7 subpunctele 21 și 23, pct. 13 subpunctul 2 din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, a concluzionat că cererea de chemare în judecată înaintată de către Vitalie Talmazan este neîntemeiată.

23. În acest sens Curtea de Apel Chișinău a stabilit că, la 23 septembrie 2020, în jurul orei 15:20, pe drumul de ocolire a orașului Căușeni, în preajma localității Cărnățeni, de către subofițerul superior xxxxx a fost stopat automobilul de model Toyota Prius, care transporta mărfuri nedeclarate. Aproximativ în jurul orei 15:30, subofițerul superior xxxxx a fost contactat telefonic, de către șeful adjunct al IP Căușeni al IGP al MAI, comisar principal xxxxx și a fost influențat necorespunzător pe faptul neîntreprinderii măsurilor legale pe cazul dat. Faptul contactării lui xxxxx de către xxxxx pe 23 septembrie 2020, în jurul orei 15:30, se confirmă prin poza ce reflectă conversațiile de pe aplicația WhatsApp ale lui xxxxx, care atestă că xxxxx a fost contactat de Vitalie Talmazan.

24. Curtea de Apel Chișinău a menționat că probatoriul administrat la dosarul administrativ, atestă incontestabil că la 23 septembrie 2020, la ora 15:30, Vitalie Talmazan l-a telefonat pe xxxxx, solicitându-i să elibereze automobilul de model Toyota Prius și să nu-l supună verificărilor. Această circumstanță se confirmă, atât prin poza ce reflectă conversațiile de pe aplicația WhatsApp ale lui xxxxx, cât și prin declarațiile funcționarilor publici cu statut special din cadrul INSP – xxxxx și xxxxx, potrivit cărora, Vitalie Talmazan l-a telefonat pe xxxxx și i-a solicitat acestuia să nu supună controlului și să elibereze conducătorul automobilului de model Toyota Prius.

25. Instanța de apel a relatat că în acest context, Ministerul Afacerilor Interne just a stabilit că, în rezultatul apelului lui Vitalie Talmazan, funcționarul public cu statut special din cadrul INSP, xxxxx, împreună cu colegul său de serviciu nu au întreprins următoarele acțiuni, conducătorul auto nu a fost escortat la IP Căușeni pentru a fi întreprinse măsurile ce se impun conform legislației, fapt despre care nu au raportat factorilor de decizie din cadrul INSP, prin ce a admis comiterea unei abateri disciplinare. Vitalie Talmazan, având calitatea de conducător al IP Căușeni, urma să întreprindă toate măsurile prevăzute de lege în vederea curmării acțiunilor ilegale despre care a luat cunoștință, însă ultimul, nemijlocit a adoptat un comportament contrar normelor etice acceptate și practicate în societate, manifestate prin influența necorespunzătoare exercitată asupra subofițerului superior al Serviciului Patrulare Anenii Noi, Bender, Căușeni, Ștefan Vodă al Secției patrulare „Centru” a Direcției patrulare „Centru” a Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI, xxxxx, referitor la nedocumentarea conducătorului automobilului de model Toyota Prius.

26. Curtea de Apel Chișinău a respins ca neîntemeiat argumentul lui Vitalie Talmazan privind neadministrarea probelor care să confirme vinovăția acestuia în comiterea abaterii disciplinare, din motiv că, atât declarațiile lui xxxxx și xxxxx, cât și poza cu apelurile de intrare/ieșire pe aplicația WhatsApp a lui xxxxx, atestă cert că la 23 septembrie 2020, ora 15:30, xxxxx a fost telefonat de Vitalie Talmazan, iar în rezultat, șoferul automobilului de model Toyota Prius, nu a fost supus verificărilor și documentărilor necesare.

27. Instanța de apel nu a acceptat nici argumentul lui Vitalie Talmazan, precum că datele din poza cu apelurile de intrare/ieșire pe aplicația WhatsApp a lui xxxxx, ar fi fost manipulată, or, faptul că Vitalie Talmazan a efectuat acest apel, se confirmă inclusiv și prin declarațiile lui xxxxx, cât și declarațiile lui Piotr Bezerdic. Mai mult, Vitalie Talmazan nu a negat că este posesorul numărului de telefon de la care l-a contactat pe xxxxx, dar nici nu a prezentat un extras din propria aplicație WhatsApp, cu toate apelurile de intrare/ieșire, care în eventualitate ar combate afirmațiile lui xxxxx referitor la faptul că pe 23 septembrie 2020, a fost telefonat de Vitalie Talmazan.

28. Instanța de apel a considerat eronată concluzia instanței de fond precum că admiterea încălcărilor de procedură la emiterea actului contestat și anume că ancheta de serviciu ar fi fost efectuată cu depășirea termenului de 30 de zile, deoarece această concluzie este în contradicție cu materialele administrate la dosarul administrativ.

29. Curtea de Apel Chișinău a reținut că, la caz, în temeiul art. 59, alin. (9)-(11) din Legea nr. 288/2016, pct. 73-74 din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, ancheta de serviciu în privința lui Vitalie Talmazan a fost inițiată la 25 septembrie 2020, fiind suspendată la 23 octombrie 2020 și reluată la 09 decembrie 2020, dată la care a fost aprobată încheierea pe marginea anchetei de serviciu.

30. Instanța de apel a constatat că, Ministerul Afacerilor Interne a respectat atât termenul de efectuare a anchetei de serviciu, cât și termenul de aplicare a sancțiunii lui Vitalie Talmazan, or, ancheta de serviciu a durat în total 29 zile, iar sancțiunea disciplinară a fost aplicată în termen de 6 zile de la constatarea abaterii constatate. În aceste circumstanțe, concluzia instanței de fond privind încălcarea termenului de efectuare a anchetei de serviciu și de aplicare a sancțiunii disciplinare, este eronată.

31. Curtea de Apel Chișinău la fel a reținut ca fiind eronată și concluzia primei instanțe precum că, ancheta de serviciu ar fi fost desfășurată de o persoană care nu era în drept să o desfășoare, deoarece în mod eronat a apreciat că xxxxx a raportat despre abaterea disciplinară comisă de Vitalie Talmazan, așa cum, în raportul lui xxxxxx este indicat în mod expres că, informația despre comiterea abaterii disciplinare a parvenit de la o persoană terță.

32. În aceste circumstanțe instanța de apel a reținut că, prin acțiunile sale, Vitalie Talmazan a admis încălcarea prevederilor art. 50, lit. i), m) și lit. o) al Legii privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, art. 26, alin. (1) lit. d) din Legea nr. 320/2012, punctul 7

subpunctul 21 și 23, punctul 13 subpunctul 2 din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409/2017 și, în mod legal și întemeiat, a fost sancționat disciplinar pentru aceste încălcări.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

33. Împotriva deciziei instanței de apel a depus recurs Vitalie Talmazan, prin care a solicitat anularea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanței. (f.d.129,135-137)

34. În motivarea recursului Vitalie Talmazan a menționat că Curtea de Apel Chișinău eronat a folosit și administrat probele acumulate de către autoritatea publică intimată, or, au fost colectate cu încălcarea normelor de drept. Acumularea și administrarea probelor prevede o procedură clară de fixare, documentare, ridicarea probelor și anexarea acestora la materialele cauzei.

35. Recurentul a susținut că la baza învinuirii sale a stat un extras, posibil de pe o aplicație, unde figurează numărul de telefon care nu-i aparține, presupus a fi ridicată de la xxxxx, în lipsa unui act confirmativ de fixare/cercetare /ridicare a acestei probe, locul, data, ora, persoana de la care se ridică proba, consimțământul acestuia la cercetarea și ridicarea probelor, nefiind verificată sursa acestor probe. La fel, la baza învinuirii stă o fotografie a unui automobil proprietar un oarecare xxxxx, pe care nu-l cunoaște, fapt dovedit prin declarațiile acestuia și care la fel a fost administrată ca probă cu încălcarea normelor de drept.

36. Vitalie Talmazan a menționat că nu este de acord cu argumentele instanței de apel precum că la 23 septembrie 2020 a fost stopat automobilul de model Toyota Prius are transporta mărfuri nedeclarate, or, din spusele proprietarului automobilului acesta transporta lucruri personale, că nu xxxxx a raportat informația parvenită și aceasta a parvenit de la o persoană terță, din motiv că la baza anchetei de serviciu stă anume raportul lui xxxxx.

37. Recurentul a evidențiat că argumentul angajaților SPIA a MAI, precum că a influențat necorespunzător agenții de patrulare este supus lipsei de raționament, or, nu putea acesta să-i influențeze deoarece nu are nicio atribuție cu agenții de patrulare, nu este șeful lor, nu a dat niciodată indicații și nu are așa competențe, deoarece agenții de patrulare reprezintă Inspectoratul Național de Patrulare iar recurentul Inspectoratul de Poliție Căușeni, cu diferite competențe în domeniu.

38. La 17 octombrie 2023 Ministerul Afacerilor Interne a depus referință la recursul înaintat de către Vitalie Talmazan, prin care a solicitat declararea acestuia inadmisibil, deoarece instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și apreciat corect probele prezentate și a aplicat corect normele de drept material. (f.d. 148-150)

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

39.Art. XI alin.(1) și (3) din Legea nr.246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) statuează că:

„Prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția art.IV, V pct. 1–9 și 11–16 și art.VII, care vor intra în vigoare la 1 septembrie 2023.

Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.”

40. Articolul 245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ (în redacția legii în vigoare până la 1 septembrie 2023) prevede că:

„(1) Recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

(2) Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.”

41. Articolul 246 alin.(1) din Codul administrativ reglementează că:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.”

42.Articolul 246 alin. (2) lit. a)-f) din Codul administrativ (în redacția legii în vigoare până la 1 septembrie 2023) prevedea că:

„(2) Recursul se declară inadmisibil *în special* când: a) decizia instanței de apel nu poate fi contestată cu recurs; b) recursul este depus în mod repetat; c) recursul este depus de o persoană neîmputernicită; d) recursul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 245 alin. (1); e) motivarea recursului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 245 alin. (2); f) cererea de recurs nu corespunde cerințelor stabilite la art. 244 alin. (2), art. 233 alin. (1) și (2) și art. 234 alin. (2) și recurentul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de Curtea Supremă de Justiție.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

43. Din sensul art. XI alin.(1) și (3) din Legea nr.246 din 31 iulie 2023 rezultă că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

44. Vitalie Talmazan a depus recurs până la data intrării în vigoare a Legii nr.246 din 31 iulie 2023 și anume la 05 iunie 2023, prin urmare recursul va fi examinat în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

45. Referitor la termenul de depunere a recursului, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 12 aprilie 2023, în ședință publică. Actele cauzei atestă că, copia dispozitivului deciziei instanței de apel a fost notificată recurentului

Vitalie Talmazan la data de 18 mai 2023, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la fila dosarului 133.

Totodată, din actele cauzei rezultă că, decizia integrală a Curții de Apel Chișinău a fost notificată la recurentului la 18 septembrie 2023 fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la fila dosarului 134.

Astfel, recursul a fost depus de Vitalie Talmazan cu respectarea prevederilor art.245 din Codul administrativ.

46. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că din analiza prevederilor legale precizate supra rezultă că admisibilitatea /inadmisibilitatea recursului depus până la data de 1 septembrie 2023, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate la art.246 alin.(2) din Codul administrativ, dar urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

47. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că sintagma „*în special*” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în fond.

48. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevalid al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile curții de apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

49. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție relevă că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus.

50. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art.245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

51. De asemenea, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

52. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

53. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct.230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct.85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct.45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten v. Norway, hotărârea din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141,§39).

54. La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 CEDO (Helmerts c. Suediei 9 octombrie 1991, §31, Seria A, nr.212-A).

55. În circumstanțele menționate, instanța de recurs ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Vitalie Talmazan.

56. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 230 și art. 246, alin. (1) din Codul administrativ în vigoare la data depunerii recursului,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Vitalie Talmazan.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Diana Stănilă